63ste Jaargang No. 5037 — DAGBLAD — Vrijdag 14 Februari 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8) Willemstad. Adres: Consciëntiesteeg 27

steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba [illegible]

5.000.000 werkeloos in Engeland

Het atomaire vraagstuk

MEN WINT IN ENGELAND.

Men schijnt in Engeland de strijd tegen het tekort aan electriciteit te boven te komen, ook al moet men de kolen vervoeren over een stormachtige zee. Men kreeg de volle hulp van de arbeidersverenigingen en ook de particulieren houden zich beter aan het vijf uur rantsoen. (Londen (AP) 13.2)

DE VREDESCONFERENTIE.

De vertegenwoordiging van de Verenigde Staten kwam op tegen een voorstel van Russische zijde, waarbij men in de vredesbepalingen van het verdrag van met Oostenrijk ook een clausule zou opnemen, waarbij men iedere propaganda voor de pan-germaanse gedachte zou willen verbieden. Men heeft de zaak verschoven naar de conferentie van Moskou, doch Clark had laten uitkomen enige dagen geleden, dat hij in zulk een bepaling een gevaar zag voor een aanleiding zich met de binnenlandse zaken van Oostenrijk te gaan bemoeien en de vrijheid van het woord zou er mee in gevaar gebracht worden, meende hij. (Londen, (AP) 13.2)

78 DUIZEND TON KOLEN.

Attlee wist mee te delen, dat men vooruit gaat, men kon nu 78 duizend ton kolen binnen halen in drie dragen, doch hij waarschuwde er weer voor, dat de toestand nog critiek is, hij wees er op, dat de zes grote krachtcentrales van Londen maar voor een week kolen hebben, terwijl de gasmaatschappij in Londen een stock heeft voor negen en een halve dag. Hij hoopte, dat het weer nu maar wat beter zou worden, doch hij achtte het nog onmogelijk, om te voorspellen wanneer de crisis zou kunnen eindigen, per trein en per schip zal men meer kunnen vervoeren.

Hij zeide, dat de regering wil zorgen voor de vier millioen werklozen, hij zal zorgen, dat ze geen gebrek lijden, voor zover dat mogelijk is, men meent dat het aantal werkelozen door de verdere stillegging van de fabrieken, nog vergroot is, men spreekt van vijf millioen werkelozen of misschien nog meer (Londen, (AP) 13.2).

OVERDRACHT VAN COMMANDO.

Majoor Generaal G.H.A. Mac Millan nam het commando over van Generaal Sir Evelijn Barker is zijn kwaliteit van commandant van Palestina en Transjordanië (Jerusalem, (AP) 13.2).

GROMYKO SCHRIJFT.

De Russische afgevaardigde in de Veiligheidsraad schreef een brief aan het comité „tot vooruitgang van de wereld", waarin hij als zijn opinie ten beste gaf, dat men gemakkelijk verder zou kunnen gaan in zake de kwestie van de controle over het gebruik van de atomaire energie als maar eerst werd besloten tot het vernietigen van alle atomaire wapenen. (New York, (AP) 13.2)

WEESKINDEREN NAAR PARAGUAY.

Duitse weesjes uit Sleeswijk Holstijn tussen de vijf en tien jaar zullen volgens berichten naar een der broedercongregatie van Paraguay gezonden worden (Berlijn (AP), 13.2).

STROOM VOOR VENEZUELA.

Bij de „general-electric" fabrieken werd voor twee millioen dollar besteld aan electrische installaties om het gebied van Maracay van stroom te voorzien voor verdere industrialisatie. (Schenectady, (AP) 13 2.)

MINDER DAN EEN PROCENT, HET IS BIJNA NIET TE GELOVEN!

Minder dan een procent van de stemmen, die Zondag jl. werden uitgebracht in de verkiezing, die men hield in zeven Sovjet republieken waren voor het zgn. niet communistische blok (Moskou, (AP) 13.2).

PRESIDENT BERRETA BEZOEKT WASHINGTON.

De president van Uruguay Berreta bezoekt momenteel Washington waar hem een lunch werd aangeboden met het kabinet van Truman en verdere hooggeplaatste personen uit het Witte Huis, zoals Van den Berg, Tom Connaly, Eisenhower, Leahy, Nimitz enz. (Washington, (AP) 13.2).

M. KASIA

De Poolse Radio-technicus, die dit ontvangst- en zendtoestel heeft uitgevonden. Dit instrument is gemakkelijk in de zak mede te nemen.

TRUMAN WIL HELPEN.

President Truman beloofde hulp voor Engeland, de Verenigde Staten willen alles doen wat mogelijk is, om de crisis op te lossen, misschien zou het mogelijk zijn om schepen, die op weg naar andere landen van Europa kolen vervoeren, en die nu in de nabijheid van Engeland varen, naar Engelse havens te dirigeren. (Washington, (AP) 13.2).

NAAR PORTO RICO.

Twaalf leden van het huis van afgevaardigde van Amerika en zes leden van de senaat vlogen naar Porto Rico om de problemen van dat eiland te gaan bestuderen. (Washington, (AP) 13.2)

HULP VAN AMERIKA.

Een geheim blad, wordt uit Madrid gemeld, dat meestal communistische ideen verkondigd, weet te melden, dat Amerika het Spaanse leger zou geholpen hebben aan twintig ton chemicalia. Men zou de invoer mogelijk gemaakt hebben door daardoor de plastic industrie te bevorderen. (Madrid, (AP) 13.2).

BIJ HET GRAF VAN DE ONBEKENDE SOLDAAT.

De president van Uruguay Berreta legde een krans bij het graf van de onbekende soldaat, hij werd met het gebruikelijke saluut ontvangen en een militaire band speelde, de nationale volksliederen. Hij bezocht ook het graf van generaal Lee (Washington, (AP), 13.2)

KONING UMBERTO.

Uit monarchistische kringen wordt gemeld, dat de koninklijke familie binnenkort Portugal zal **verlaten. Men meent dat de koninklijke familie naar Zuid Amerika zal vertrekken.** In de inkse pers circuleren soms berichten, als zoud e koning verschillende malen reeds in Italië zijn teruggeweest om met monarchisten te onderhandelen. De general Grazziani, die de opdracht heeft gekregen, om voor de bezittingen van de koning zorg te dragen, ontkende later het bericht als zou de koning werkelijk van plan zijn, om naar Zuid Amerika of elders te vertrekken (Rome, (AP) 13.2).

„COMMISSIE QUAESTIE" IN DE VEILIGHEIDSRAAD.

De Veiligheidsraad is Woensdagmorgen bijeengekomen om de debatten over de bevoegdheidsquaestie der ontwapeningscommissie, voort te zetten.

Frankrijk voegde zich bij de Verenigde Staten in de eis, dat de „wapenbeperkingscommissie van de Verenigde Naties bij haar arbeid niet op het terrein van de „atomaire commissie" moet treden.

Daarna sprak Eduardo Zuleta Angel van Colombia. Hij gaf een overzicht van de gehele achtergrond van de bewapeningsbeperking quaestie van de positie die de Verenigde Staten en Rusland hebben ingenomen en de pogingen die gedaan zijn om deze twee standpunten met elkaar te verzoenen. Zuleta Angel herinnerde eraan hoe de Franse, Australische en Colombiaanse afgevaardigden hebben gepoogd om een compromis tot stand te brengen teneinde over het dode punt heen te komen. Hij zeide: „Indien de Raad de door Gromyko voorgestelde positie zal aanvaarden, zal de nieuwe commissie veel van haar tijd moeten besteden aan jurisdictie-quaesties. Gromyko heeft beweerd dat het niet noodzakelijk is om uitdrukkelijk aan de bewapeningsbeperking commissie voor te schrijven dat zij niet moet treden om het gebied van de atomaire commissie. Hij **verklaarde namelijk dat volgens** Rusland de jurisdictie reeds duidelijk neergelegd stond in de mandaten der Algemene Vergadering betreffende de atomaire en bewapeningsbeperking commissie. Zuleta Angel verklaarde dat op een zeker ogenblik verleden week gedurende de niet-officiële besprekingen de Verenigde Staten en Rusland zeer dicht bij elkaar stonden en dat de afgevaardigden hadden gemeend dat overeenstemming mogelijk zou zijn. Echter is uit gisteren door Austin en Gromyko gehouden redevoeringen gebleken dat er een ernstig meningsverschil bestaat tussen Rusland en de Verenigde Staten betreffende het arbeidsveld van de nieuwe commissie.

Zuleta Angel merkte op dat het met het oog op het vorenstaande noodzakelijk was dat de Veiligheidsraad duidelijk het arbeidsveld van de nieuwe commissie aangeeft om het zeker te maken dat er geen sprake zal zijn van het treden door deze nieuwe commissie op het gebied der atomaire commissie.

Hij zeide dat er een definitieve arbeidsverdeling moet zijn en dat hij niet verzocht in te zien waarom beide commissies, practisch samengesteld uit dezelfde landen, aan hetzelfde probleem — de atomaire energie — hun aandacht zouden moeten gaan wijden. Hij zeide voorts dat het voor de Veiligheidsraad niet nodig was om enige interpretatie van de resolutie der Algemene Vergadering betreffende bewapeningsbeperking te gaan toepassen, teneinde het arbeidsveld van de nieuwe commissie te kunnen bepalen. De Veiligheidsraad heeft geen recht om het mandaat van de Atomaire Commissie te wijzigen, maar het heeft wel degelijk het recht om het arbeidsveld van de Ontwapeningscommissie te bepalen.

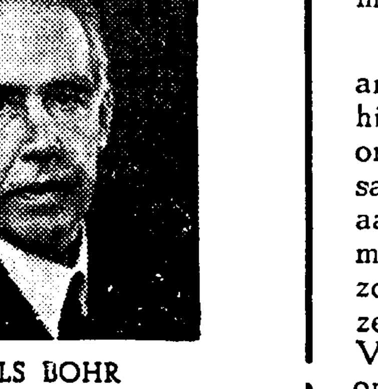
Zuleta zeide, dat indien over dit punt gestemd zou worden, Colombia de Verenigde Staten zal steunen. Hij drukte voorts de hoop uit dat goede wil en de geest van samenwerking tot een oplossing van de verschilpunten tussen de grote mogendheden zal leiden. Colombia heeft maar één doel: De nakoming van het Handvest. En om dit doel te bereiken, nodigen wij deze landen uit om te trachten tot overeenstemming te komen" (Lake Success, (AP) 12.2).

het nieuws van vandaag

In Engeland is de toestand nog zeer critiek en vanmorgen stond in de koppen van de Labour-kranten, die men op straat kon kopen (kleine oorlogsformaatkrantjes), dat er nu ook nog een tekort zal komen aan gas. Het schijnt wel, dat de schepen er nu doorkomen, doch het is nog alles zeer critiek. Hoe in de moderne tijd ons mensen zo nog iets kan overvallen; we meenden toch, dat we alles kunnen regelen! En nu zijn er in Engeland vijf millioen mensen zonder werk. Vijf millioen, die voor niets zitten, dat zal het moreel om vooruit te komen en verlost te worden van deze crisis, ook niet beter maken. Het is wel verschrikkelijk wat de mensen daar nu moeten doorstaan. Het is een winter, zo koud, als men in geen zestig jaar gehad heeft. We kunnen gaan begrijpen, dat Churchill zelfs medelijden moet hebben met zijn politieke tegenstanders, die zulk een crisis krijgen op te lossen. Hij moet zijn motie van wantrouwen wel in de zak houden; hij zou té erg worden, om nu ook nog met een regeringscrisis te zitten.

Men zou zo iets aan Churchill zelfs nooit vergeven.

Verder is er op de wereld wel geen biezonder nieuws, als dat men maar steeds blijft zitten met het vraagstuk Lake Success. De Noordamerikanen hebben dat atomaire bommetje **wel** en de Russen hebben het **niet**, en daar draait nu verder heel het probleem om. Men confereert weer in Lake Success en de journalisten voorspellen weer nieuwe ruzie. Gromyko is van systeem veranderd; eerst zweeg hij, wilde niet eens gaan confereren, sprak alleen maar over de telefoon, doch nu gooit hij het probleem open. Hij schreef gisteren een brief over de quaestie en vandaag horen we, dat hij zo spraakzaam was, dat hij zelfs met de journalisten er over begon. Men begon hem te vragen of er een veto zou komen, dat was niet tactisch gevraagd; als hij dat van plan is, zal hij dat heus niet ineens gaan vertellen. Het wordt spannend. Nooit had Niels Bohr kunnen denken, toen hij maar steeds studeerde op de atomaire theorieën, dat dit alles de wereld zo zou bezig houden.

NIELS BOHR

Koning Umberto van Italië kwam weer eens in het nieuws voor.

Engeland schijnt t.o.z. van Palestina toch een bepaald plan te hebben. Er had nu commandantswisseling plaats; we weten niet of dat een bepaalde betekenis heeft, doch de berichten in de ochtendkranten in Engeland melden, dat Engeland kort en goed besloten heeft, dat de verdeling van Palestina door moet gaan en binnen vijf jaar klaar moet zijn. Zal men zich daar zo maar bij neerleggen; zal men werkelijk een andere weg inslaan? Gisteren waren er berichten over een meer gematigde groep onder de Israëlieten.

In Nederland roert Minister Welter zich meer en meer; we wachten eerst de kranten uit Nederland af, voordat we er iets over kunnen vertellen.

ACROBATEN IN MEXICO.

BRAZILIË.

In de nieuwe constitutie van Brazilië zal een bepaling worden ingevoerd, dat er geen politieke partijen worden toegestaan, die tegen de democratie zijn. Men meent hierin ook een gevaar te zien voor het bestaan van de communistische partij, dat de ideologie van hen practisch niet democratisch is (Rio de Janeiro, (AP) 14.2).

POLA.

In de stad Pola, die nu door het vredesverdrag met Joegoslavië niet meer een Italiaanse stad zal blijven doch bij Joegoslavië gevoegd zal worden, heerst grote onrust. Men gooit met handgranaten, doch gelukkig werd niemand gedood noch zwaar gewond. Reeds tien duizend mensen verlieten de stad en nog vijftien duizend zullen volgen. (Pola, (AP) 14.2).

HET VERHAAL VAN FRANZ VON PAPEN.

Het blijkt nu in Neurenberg dat Franz von Papen het verlangen zou hebben gehad om Hitler op te volgen. Hij zou dit in stilte gehoopt hebben en ofschoon hij geen georganiseerd complot had, was hij toch klaar om zich als leider op te werpen. Toen de bomaanslag in 1944 mislukte hield hij voor de uiterlijkheid een speech om God te bedanken. Later verloor hij de steun van Turkije, doch hij was de enigste die naar Duitsland terugkeerde toen men de diplomatieke relaties met Turkije verbrak. (Neurenberg, (AP) 14.2).

MUTATIES BIJ DE K.L.M.

De algemeen secretaris van de K.L.M. te Den Haag, Mr. L.H. Slotemaker, die Nederland verscheidene malen op internationale luchtvaartconferenties vertegenwoordigde, is thans benoemd tot onderdirecteur belast met buitenlandse betrekkingen.

De coordinator der K.L.M., Mr. J. van der Wiel, volgt Mr. Slotemaker op als algemeen secretaris.

4000 JAAR LUCHTPOST.

De geschiedenis van Uw brief.

Er was een, heel, heel lang geleden, een man die zocht naar een plaats waar hij veilig met zijn vrouw en kinderen kon leven.

Hij zond een verkenner uit en ontving antwoord door de lucht.

Hij was de eerste mens ter wereld die luchtpost ontving.

Maar, zult ge zeggen, dat kan nog niet zo heel lang geleden zijn, want de luchtpost is een uitvinding van onze tijd.

De man, over wien wij het hier hebben, leefde echter duizenden jaren voor het begin onzer jaartelling. Er was in zijn land een grote regen gekomen, die zulk een enorme overstroming veroorzaakte, dat hij genoodzaakt was zich met zijn familie en zijn vee in te schepen op een grote boot. De verkenner die hij uitzond was een duif, en toen deze terugkwam met een takje in de bek, wist de man dat er weer ergens een droog plekje moest zijn, waar hij kon gaan wonen.

Nu weet ge wel, wie deze ontvanger van de eerste luchtpost was. Hij heette Noë.

Reeds in de oudste tijden van het postverkeer was men bekend met de luchtpost, zij het dan niet met behulp van onze snelle DC-4's, maar met postduiven. Reeds de Romeinen verzonden brieven met duiven. In het Westen werd deze vorm van postverkeer eerst na de kruistochten ingevoerd, doch in 1541 wordt en geregelde postduivendienst op Constantinopel vermeld, waarbij de snelste duiven de afstand van 170 Duitse mijlen in 24 uur aflegden.

Dat men al in heel oude tijden haast zette achter het postvervoer blijkt o.a. uit het oud-testamentische boek Esther, dat een geschiedenis uit het leven van Koning Xerxes (Ahasveros) beschrijft, die ongeveer 500 jaar voor Chr. leefde. Een passage hierover in de oude Statenvertaling luidt:

„Ende men sondt de brieven door de hant der loopers te peerde/ rijdende op snelle kemelen/ op muylen van merrijen geteelt", waarbij onze vaderen in de kantlijn aantekenden: „Ofte/ op dromidarisen, een specie van seer snelle kameelen."

Eigenlijk is het bezorgen van brieven een romantisch werk. Er zit iets dichterlijks in. Hoeveel heugelijks nieuws en tedere liefdesverklaringen, maar ook hoeveel onheilstijdingen brengt de postbode dagelijks rond! Het is een belangrijk vak. Wie onzer heeft nooit eens met spanning voor het raam staan kijken of de post er al aan kwam?

Ook onze voorouders zagen al in, dat het rondbrengen van post een eerzaam beroep was. De statenvertalers maakten bij de zoeven genoemde regels uit het boek Esther ook nog deze kanttekening:

„Anders/ (namelick) de Koninckliicke postbode die van postboden geboren waren.

Het schijnt dat het post-amt van de ouders op de kinderen erfde."

Klaarblijkelijk beschouwde men het bekleden van het „post-amt" als een grote eer.

Reeds in de alleroudste tijden heeft de mens gebruik gemaakt van postboden. De oudste vermelding hiervan is gevonden op een muurbeschildering in het graf van Chnumhotep te Benihassan. Deze voorstelling, die uit ca. 2000 v. Chr. dateert, toont een bode die een brief overhandigt.

CHARLES WELTER SPREEKT.

Tijdens een openbare vergadering van de Amsterdamse afdeling van het comité voor de handhaving van de Rijkseenheid, verweet oud-Minister Charles Welter Engeland voor het feit, dat Engeland niet de nodige steun aan Nederland heeft gegeven om het gezag op Java te herstellen na de capitulatie van de Jappen.

Hij drong verder op aan om Van Mook onmiddellijk te laten terugtrekken **om de inlanders Nederland te leren respecteren.** Hij zeide, dat er een kentering is gekomen in de opinie van de Nederlanders, die verder voelden, dat met de ontbinding van het Koninkrijk ook de 10 milliard gulden, die belegd zijn in de Oost, verloren zullen gaan (Aneta, 13.2).

SPOOR NAAR INDIË.

Gistermorgen vertrok Generaal S. H. Spoor per vliegtuig naar Indië.

Een mooi werk

De pers op Curaçao is deze week drie maal op een persconferentie uitgenodigd waarbij het doel was: **de bestrijding van de misdaad.**

De eerste persconferentie was een conferentie op uitnodiging van de recherche, waarbij men via de pers de hulp inriep van het grote publiek om toch te denken aan de stelling — „de gelegenheid maakt de dief".

De tweede persconferentie was een conferentie ten kantore van de nieuwe overste van onze troepen de heer Van Dun, die vol moed de verdediging van onze eilanden op zich nam.

De derde conferentie was een conferentie met het bestuur van de nieuwe vereniging voor reclassering en kinderbescherming.

Deze laatste conferentie toonde ons, dat de nieuwe vereniging een tweevoudig doel heeft zoals ook uit de titel reeds blijkt. Men wil nu op georganiseerde wijze trachten de mensen weer hun plaats te doen verwerven in de maatschappij. Men deed dit **werk reeds lange tijd. Reeds on**der Mgr. Niewindt was er een aalmoezenier van de gevangenis, doch nu wil men het op brede basis interconfessioneel in verenigingsband gaan proberen.

Men is vol goede moed, men stelt het doel breed, doch weet dat de plannen zullen afhangen van de practische mogelijkheden die zich voor zullen doen.

Het is natuurlijk niet slechts de bedoeling, om **ná** de misdaad doch ook zoals het doel uitdrukt **vóór** en **tijdens** de misdaad de helpende hand te bieden.

Men vond een goede ontvangst bij de autoriteiten, en elders in dit blad geven wij een beeld van héél het werk, zoals men zich dat denkt uit te voeren.

Het was ons aangenaam bij mensen te zijn die idealen hebben, wij hopen dat men dit werk zal steunen, we weten dat men binnenkort een propaganda-avond zal beleggen voor dit werk en daarop kome goede reactie ook van het publiek.

Het ligt in de bedoeling met een bureau te beginnen, zodat men steeds advies kan geven en rapporten zal kunnen overleggen aan de desbetreffende instanties. Verder is er toekomst-verschiet. Men weet dat de wet hier de mogelijkheid biedt van gezinshoofdvoogdij en men wil trachten dit tot een practische mogelijkheid te maken. Men zou een kinderrechter willen. Er zijn natuurlijk verschillende desiderata, doch men gaat practisch te werk, er werd contact gezocht met de verenigingen met hetzelfde doel in Nederland en men kreeg welwillend toegezegde hulp van de secretaris van die verenigingen **de heer Mr. Muller. Hier ook gaat men** mooi werk verrichten voor Curaçao.

Wettelijke mogelijkheden moeten er geschapen worden en naar we vernamen was reeds bij een vroeger poging tot reclassering een ontwerp in die richting bij de commissie van wetgeving ingediend. Men beschouwt zich zelf als een overkappingsorganisme waaruit nog vele iniatieven zullen geboren worden.

Onder de bezieling van dit eerste bestuur zal het werk zeker moeten slagen, dat ook wenst de pers.

ONS KONINKRIJK

NEDERLAND AAN DE SLAG

Verhoging der Arbeidsproductiviteit.

door
F. J. de Fraiture.

Een der zaken, welke velen van weldenkend Nederland bezig houden, is het vraagstuk der arbeidsproductiviteit, die nog steeds beduidend ligt beneden het peil van vóór de oorlog. Ongetwijfeld is de wil tot werken over het algemeen bij ons volk aanwezig. Vast staat echter ook, dat deze niet altijd en zelfs veelal niet op de juiste wijze tot uitdrukking komt. Allerlei remmende invloeden verhinderen de volledige ontplooiing van de krachten, welke door deze wil worden geleid.

Op de eerste plaats zijn er in de lichamelijke beperkingen, gevolg van de oorlog, zoals gebrek aan kleding, aan rijwielen, banden, slechte en onvoldoende tram-, bus- en treinverbindingen, moeilijkheden als gevolg van de spanning tussen loon- en prijspeil, de schaarste aan goederen enz. enz., maar boven dit alles domineert een ontbreken van de overtuiging van de noodzaak om in het algemeen belang de beste prestatie te leveren, die men redelijkerwijs geven kan en ook hiervoor bestaan vele begrijpelijke redenen. Mensen, die ostentatief hun bezit, ja overdaad, demonstreren, terwijl de meerderheid van ons volk tekort heeft aan alles, zowel als mensen, die met een minimum aan werk een maximum aan verdiensten incasseren door middel van zwarte handel, zulke mensen b.v. werken verlammend op de energie-ontplooiing.

En wanneer de voorlichting omtrent bepaalde maatschappelijke verschijnselen niet eenvoudiger en duidelijker wordt dan thans, ontstaan gewaarwordingen van verspilling en rijst de vraag, waarom de arbeidsproductiviteit verhoogd moet worden als het geld dan toch blijkbaar (schijnbaar) over de balk wordt gegooid.

Wanneer b.v. niet in brederen kring bekend wordt, dat al die nieuwe auto's geen luxe zijn maar dat nu eenmaal het beroofde en vernielde auto-park aangevuld moet worden — en dit natuurlijk met nieuwe wagens moet geschieden — terwijl het buitenland nadrukkelijk bedongen heeft dat een aantal z.g. „luxe" wagens gekocht moet worden, wil het geld om o.a. auto's te kopen geleend worden, dan ontstaat een gewaarwording van overdreven luxe, waarvan slechts weinigen genieten, met als gevolg de vaag: „Waarom zouden wij meer produceren?"

Menige werker vraagt zich voorts af of, wanneer er na verloop van tijd weer genoeg goederen zullen zijn, de werknemers wederom ontslagen en aan de gevreesde steunregelingen van het verleden zullen worden overgeleverd. „Als die ellende in het verschiet ligt en er dus geen bestaanszekerheid komt, waarom zullen wij dan nu zo hard werken als we kunnen? De werkloosheid keert er des te eerder door terug!" Aldus redeneren velen.

Daarom is het van zeer groot belang, dat de verhouding tussen werknemer en werkgever beter wordt. Er is nu eenmaal nog veel in nos maatschappelijk leven, dat dringend verbetering behoeft en dat is niet uitsluitend door overheidsmaatregelen te bereiken, maar de geest van saamhorigheid en offervaardigheid, die alle lagen van ons volk tijdens de bezetting kenmerkte, is helaas lang niet meer overal te vinden.

En als wij nagaan, dat we over 1946 per maand voor ongeveer 100 millioen gulden méér in het buitenland hebben gekocht dan geleverd, waardoor onze schuld aan het buitenland dus ruw geschat met 100 millioen per maand is toegenomen, dan voelen wij, dat we in een moeras zitten. Zeker, in 1945 was het nog veel erger; we zijn dus vooruitgegaan en we hopen, dat het in 1947 weer beter zal worden, maar het is duidelijk, dat er dan ook stevig aangepakt moet worden.

Teneinde in deze richting stimulerend te werken is opgericht het Iniatief Comité voor Opvoering der Arbeidsproductiviteit, dat geen ander doel heeft dan alle Nederlanders op te wekken tot het individueel en gezamenlijk denken, werken en doen om de schaarste in ons land te doen verdwijnen en het vraagt in steden en dorpen, in verenigingen en organisaties dit initiatief over te nemen.

En onder het motto „Wij moeten letterlijk en figuurlijk onze mouwen opstropen" is dit comité haar actie begonnen. Moge het succes hebben in het waarachtig belang van ons volk.

PROF. VERAART OVER DE HUIDIGE TOESTAND.

Henri de Greeve als departementshoofd.

Prof. Dr. J. Veraart heeft in de Zaterdag te Breda gehouden vergadering van de K.V.P. in de rijkskieskring Tilburg verschillende aspecten van de huidige toestand van ons land belicht.

Op economisch terrein wees speker op het scherpe contrast tussen de grote prestaties van spoorwegen, mijnen en K.L.M. en de deplorabele toestand inzake woningbouw, kleding en voedsel.

Prof. Veraart had een ernstige grief tegen de absoluut onvoldoende voorlichting inzake het gebruik der deviezen. Hij bracht hulde aan Pater Henri de Greeve die geheel alleen een departement van Volksvoorlichting en voorziening organiseerde en daardoor veel deed wat door de ambtelijke instanties werd achterwege gelaten.

Het financieel beleid, met name de heffing ineens, noemde spreker de donkere plek van het economisch beleid der regering. De K.V.P. zal zich hier met hand en tand tegen dienen te verzetten. Op sociaal terrein vraagt momenteel het meest de aandacht de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie, die men enerzijds tracht aan te wenden, om te komen tot een vorm van staatssocialisme en anderzijds van reactionnaire zijde zoveel mogelijk wil belemmeren.

Internationaal zal de verhouding met Duitsland de aandacht van de Kamerfractie moeten hebben. Het memorandum van de regering is een goed voorteken voor het door haar te voeren beleid. Dat we van de handelsbetrekkingen met Duitsland afhankelijk zouden zijn voor ons economisch herstel bestreed spreker ten sterkste. Wanneer we een economisch blok kunnen vormen met België en Luxemburg, later eventueel aangevuld met Frankrijk en Zwitserland, en zelf over een flink industrieel en agrarisch apparaat beschikken, zullen we Duitsland zeker kunnen missen.

Inzake de oplossing van de Indonesische quaestie wees Prof. Veraart op 3 factoren, die nog steeds belemmerend werken en wel: het wapengekletter van hooggeplaatste militairen, de ouder Oost-Indische groep, die de Indonesische bewegingen nooit heeft begrepen, en het in diepe nevelen gehulde Engelse en Amerikaanse beleid in deze.

De Katholieken, de enigen, die aan Indië ware zegeningen hebben gebracht door hun Missie, zullen ook nu hun verantwoordelijkheid hebben te beseffen.

Op geestelijk terrein tenslotte ligt er nog een breed werkterrein waar het gaat om schoonschip te maken en die elementen te verwijderen, die na de oorlog nooit terug hadden mogen komen. Ook onderwijs en jeugdbeweging zullen voor de toekomst als vitale belangen gezien moeten worden. (Msb.)

GEEN KOLEN MEER VOOR AMUSEMENTS-AANGELEGENHEDEN.

De Nederlandse Minister van Economische Zaken kondigde aan, dat de kolentoevoer aan amusementsaangelegenheden, scholen en bibliotheken, stop gezet zullen worden, totdat de bonnen van de burgerbevolking gehonoreerd zijn (Aneta, 13.2).

VRIJWILLIG AANGEBODEN.

Drie boomkwekerijen uit Alphen aan de Rijn en de Mijnbergingsdienst te IJmuiden hebben zich vrijwillig aangeboden om te werken in de Limburgse mijnen (Aneta, 13.2).

7½%.

De gemiddelde dagomzet van de kolenproductie in Nederland is momenteel 7½% van de voor-oorlogse productie (Aneta, 13.2).

URK SEINT S.O.S.

De Burgemeester van het eiland Urk, dat thans door de vorst van het vaste land geïsoleerd is, heeft telefonisch een beroep gedaan op den Minister van Binnenlandse Zaken om onmiddellijk voedsel per vliegtuig te vervoeren naar Urk, teneinde een verhongering van de bevolking te voorkomen.

Een ander geïsoleerd eiland is Ameland, waar reeds voedselvoorraden uit de lucht geworpen werden (Aneta, 13.2).

INTERNATIONALE IJSHOCKEY WEDSTRIJDEN.

Met Pasen zal te Den Haag de internationale ijshockeywedstrijden gehouden worden. Onder de deelnemers bevindt zich de Britse „Travellers Hockey Club", wier aanvoerder Rowen is, de voormalige secretaris van Churchill tijdens de oorlog en thans secretaris van Attlee. Verder zullen deelnemen ploegen uit: België, Frankrijk, Denemarken en Zwitserland (Aneta, 13.2).

EINDELIJK.

Per 1 Mei 1947 zal de nieuwe Nederlandse spelling worden ingevoerd.

GELOOFSBRIEVEN.

Op 15 Februari as. zal de nieuwe Nederlandse Gezant te Rome, de Heer Graaf van Bylandt(?) zijn geloofsbrieven aanbieden aan den Italiaansen President, Enrico de Nicola (Aneta, 13.2).

UIT NEDERLANDS INDIË.

Minister Sjahrir kondigde aan, dat de republikeinen in Nederlands Indië as. Zaterdag in het algemeen het vuren zullen staken.

De Politie van Buitenzorg ontdekte het stoffelijk overschot van Tumbelaka, die in Augustus 1946 door extremisten werd vermoord.

Soekarno zal waarschijnlijk nog 200 leden van het voorlopig Republikeins Parlement benoemen.

De Republikeinse Minister van Sociale Zaken deelt mede, dat gedurende 1947 ruim 40.000 mensen van Java naar Sumatra zullen verhuizen.

De Regeringscommissaris van Borneo en Oost-Indonesië zal binnenkort Ambon bezoeken, waar hij besprekingen zal voeren met verscheidene bevolkingsgroepen, die nauwer contact met Nederland wensen.

FILM

KATH. FILMACTIE EN „GOING MY WAY".

Naar men ons van bevoegde zijde mededeelt bestaat er bij de leiding van de Katholieke Filmactie niet het geringste plan propaganda te maken voor de film „Going my way". Mocht een of andere plaatselijke afdeling zicht tot het tegendeel hebben laten verleiden, dan is dit geschied buiten het Centraal Bureau van de K.F.A. om.

Heden overleed tot onze diepe droefheid onze inniggeliefde vader en zwager

Michael Albertus Hanst
(Emilio)

De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag om 4 uur.
Sterfhuis: Penstraat 392.

Emiliano Hanst
Moizes E. Hanst
Romoldo Hanst
Luscito Celestina
Geraldo Bernabella
J. B. Stuart
Irael Hanst
Juan Gilberto Hanst.
Johnny Vinck

CURAÇAO

DE „SANTA ROSA".

Eindelijk om 13 minuten voor elf gleed gisterenavond de Santa Rosa deftig de haven van Curaçao binnen. De brug was geillumineerd. Hotel Americano stak ook de feestverlichting aan, zodat het in de late avond nog een joyeuse entree werd. Het was als was nu pas de oorlog voorbij, weer een Grace lijn boot, weer het groen van de Grace lijn. Het schip heeft het vertrouwde model, doch het is dubbeldeks, wat de oude boten niet hadden, naar we meenden. In de late avond spoeden de verschillende personen, die op Hotel Americano de intocht meemaakten zich naar de Prins Hendrik werf ter verwelkoming.

PERSBERICHT.

Departement van Onderwijs en volksontwikkeling

Uitslag van de examens **Boekhouden en Engelse Handelscorrespondentie,** uitgaande van de „Nederlandse Associatie voor Practijkexamens" te Amsterdam, gehouden op Curaçao op 13, 14 en 15 Januari 1947.

Examen Boekhouden: Geëxamineerd: 1 candidaat. Afgewezen 1 candidaat.

Examen Engelse Handelscorrespondentie: Geëxamineerd: 4 candidaten. Geslaagd: 4 candidaten: t.w. de Heren C. E. Cathalina, A. P. N. Elisabeth, W. Frankel en J. B. Swildens.

JAMBOREE.

Het spijt ons voor de akela's voor de meisjes padvindsters, doch men deelde ons mede dat de jamboree alléén maar voor verkenners is, ook niet voor de voortrekkers en de welpen.

VERSIERING.

We zien steeds meer voorbereidingen. De brug was gisteravond reeds verlicht. De Gasmaatschappij had een artistieke verlichting. De K.N.S.M. bracht wat versiering aan. In het Cultuurcentrum draaide de film van het bezoek van de Prinses (de jeugd had daar de stoelen weten te bemachtigen). In verschillende winkels biedt men oranjeversiering te koop aan. We wachten, wachten, zelfs Aneta wist vandaag niets te melden. Het houdt de gemoederen bezig.

VIJF ZUSTERS.

De volgende week zullen er vijf nieuwe Zusters van de congregatie van Breda op Curaçao arriveren, zij zullen zich aan de ziekenverpleging wijden.

„TROUWEN IS NIET GEMAKKELIJK.

De toneelvereniging „Inter Nos" zal op Dinsdag as. een uitvoering geven getiteld: „Trouwen is niet gemakkelijk".

Deze uitvoering zal plaats vinden in de club „San Tarcisio" en zal om 9.30 uur aanvangen. Veel succes.

VERENIGINGSNIEUWS.

Don Bosco — Hedenavond feestelijke bijeenkomst in het R. K. Zeemanshuis aan de Klipstraat.

K.S.C. — De wedstrijd voor hedenmiddag Johan Maurits — Stormvogels moest worden afgelast.

SYNAGOGE DIENSTEN.

Synagoge, Mikvé Israël, Columbustraat.

Vrijdag, 14 Februari te 18 uur: Avondgebed en Sabbatwijding.

Zaterdag 15 Februari: te 8.30 uur Ochtenddienst.

Schriftlezing :Exodus 21 t/m 24 en 30:11 t/m 16.

16 uur Jeugdbijeenkomst; 18 uur Avondgebed.

In geval moreen de officiële feestdag mocht zijn, zal de gewone sabath-dienst in de synagoge vervroegd worden, zodat de biezondere dankdienst toch precies om 9 uur kan beginnen.

GEBOREN

Elsa Maria

dochter van

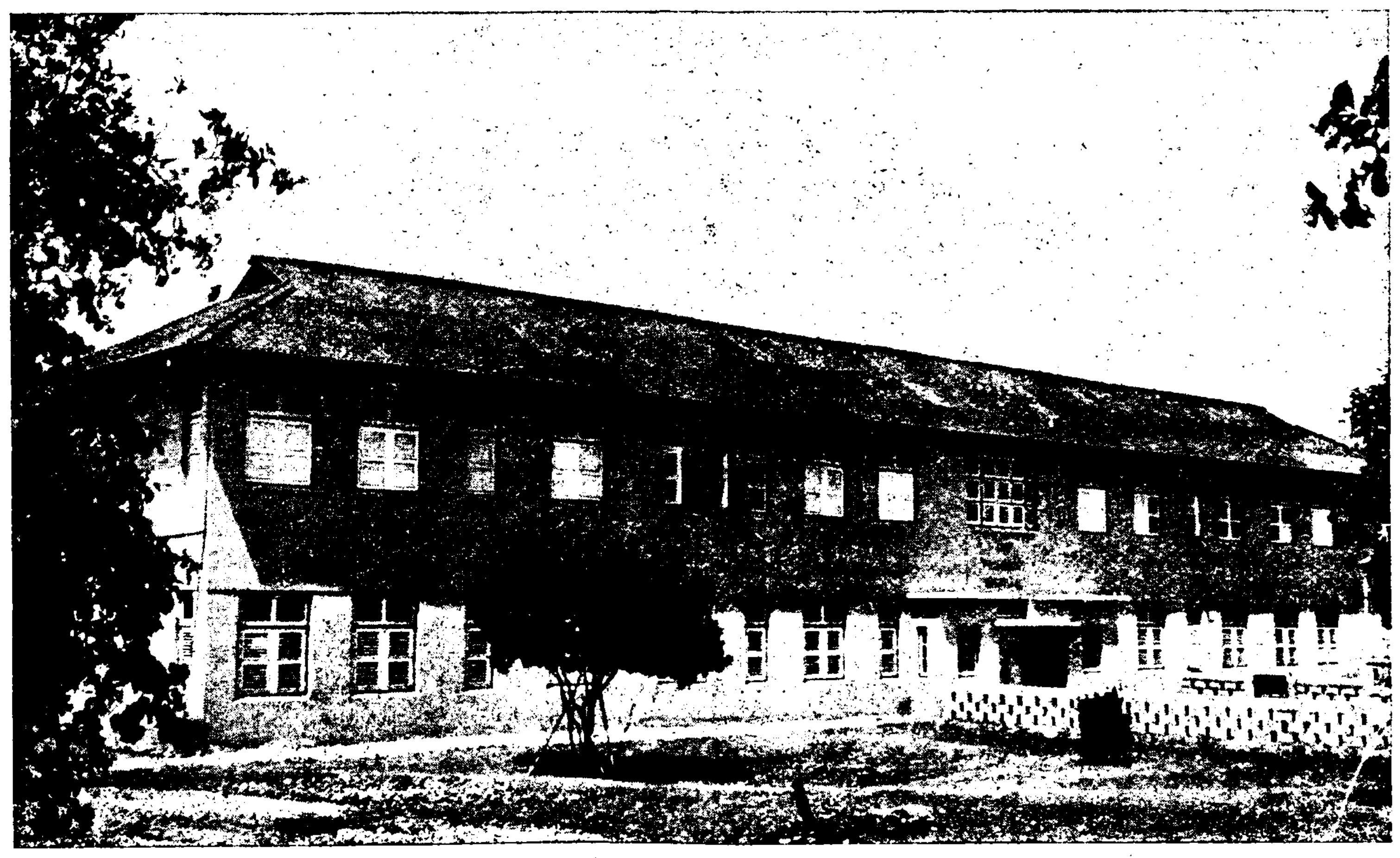
D. L. THOMPSON

en

E. M. THOMPSON VAN LEEUWEN

Toronto Ont Canada

12 Febr. 1947

25 JAAR ZIEKENVERPLEGING OP BONAIRE.

Op 12 Februari jl. was er op Bonaire een zilveren jubileum, dat niet gevierd werd. Op die dag was het 25 jaar geleden, dat men op Bonaire begon met de ziekenverpleging; 25 jaar geleden wijdde Mgr. Vuylsteke het eerste hospitaaltje in, daarbij plechtig geassisteerd door de Paters E. Delgeur en T. Jansen. Hierbij ging een ideaal in vervulling, waarvoor vooral Pastoor B. Krugers z.g. geijverd had: een hospitaal voor Bonaire.

Het hospitaal was een zegen voor Bonaire en men heeft in de loop der tijden het werk steeds moeten vergroten, zodat Mgr. Verriet het besluit nam om een nieuw hospitaal te bouwen, dat enkele jaren geleden gereed kwam.

De Soeurs van het hospitaal hadden besloten het feest niet te vieren, wat dan ook niet is geschied. Niemand vrijwel merkte de datum op. Bonaire bleef stil. In de loop van de dag kwam echter de heer X. Krugers zijn felicitaties aanbieden. Het werk is te mooi om er niets van te zeggen. Bescheidenheid is een lastige deugd.

Het hospitaal is goed geoutilleerd en een zegen voor Bonaire, zodat ook bv. nog onlangs de Parlementaire Commissie bewondering uitsprak voor dit mooie werk voor Bonaire. Op naar de vijftig jaar dus!

VERTREK.

Hedenmorgen vertrok aan boord van de St. Rosa Ds. Kroeze van de Gereformeerde Gemeente op Mundo Nobo. Ds. de Bont zal hem tijdelijk vervangen.

FRAAY VOLGT CORSTEN OP.

Na de algemene vergadering van de C.A.B. zien wij dat Kapitein Fraay niet slechts op militair gebied, doch ook in de Sportwereld Lt. ter Zee der **eerste klasse Huug A. Corsten opvolgt.**

DE SOCIALE WEEK IN STO. DOMINGO.

„De Kleine Landbouw" was het onderwerp van bespreking in de morgenvergadering van 6 Februari jl., om het programma verder te ontwikkelen.

De heer R. Ruiz Tejada, van de Dominicaanse delegatie en voorzitter van de Katholieke Actie, was de woordvoerder en leider van de debatten. Na consideratie van de algemene principen, bracht de spreker de organisatie van het bezit van de kleine landbouw in de Dominicaanse Republiek naar voren, verwijzende voornamelijk naar de besluiten, uitgevaardigd voor verkavelen van staatsgronden, om die onder de landbouwers te verdelen, en naar de Kolonisatiewet.

De heer Saldaña van de Portorikeinse delegatie gaf een gedetailleerd verslag omtrent de agrarische wetgeving van zijn land, terwijl de heer Lejoie van de delegatie van Haïti, gegevens gaf in verband met het agrarische regiem van de republiek, dat nog afstamt van de tijd van de Onafhankelijkheid, toen de gronden onder soldaten en burgers werden verdeeld, maar op zulk een manier, dat tegenwoordig de uitgestrektheid van privaat eigendom zeer onvoldoende is, als consequentie van die verdeling.

Om de studies en debatten van deze eerste vergadering van heden te beëindigen, vroeg de afgevaardigde van Cuba, Dr. Villalta, hoe men in Porto Rico de onteigening van gronden van de grote landeigenaars uitvoert, als het bezit de grens die de agrarische wetgeving aangeeft, overschrijdt. De heer Saldaña van Porto Rico verklaarde, dat, toen het Hoge Gerechtshof de ontbinding van de corporaties bekrachtigde, zij zich haastten om het teveel van hun landen voor verkoop aan te bieden.

In de namiddagvergadering kwam de Zeereerwaarde Pater Wilson van de delegatie van Jamaica aan de beurt, en begon over het probleem van de Latifundisme. Na de algemene grondbeginselen hierover te hebben uitgelegd, bevestigde de spreker, dat, alhoewel het recht van bezit wettelijk is, het toch gelimiteerd is, door dealgemenenood en voor het algemeen welzijn. Het voornaamste en essentiële doel van het oefenen van het privaatrecht, is het geestelijk en economisch welzijn van de individu, terwijl de Staat de plicht heeft te zorgen, dat de individuen van hun werk kunnen leven en ook controle oefent op de uitvoering van het recht van bezit.

Over dit onderwerp en de debatten, die erover gevoerd werden, wees Pater Raymond Mc. Gowan, Observer van de National Catholic Welfare Conference, op het feit, dat men het probleem van Latifundium van twee kanten moet zien: 1) de industriële concentratie; 2) de centralisatie van het recht van bezit. De tegenwoordige omstandigheden **eisen de massa-productie,** wat bijgevolg de industriële concentratie aangeeft; maar wat het niet rechtvaardigt, is de centralisatie van het recht van eigendom van grote proporties in handen van industriële maatschappijen.

De Eerwaarde Pater Martinez, afgevaardigde van Porto Rico, stelt voor, dat de Sociale Week van de Caraïbische Zone zou aanbevelen het houden van speciale cursussen om priesters te vormen voor sociaal werk. Cursussen, waarin ze voor enkele maanden een compleet theoretisch onderricht krijgen, en werkzaamheden verrichten onder leiding van goed gevormde sociologen.

De heer Thompson van Jamaica gaf overdenkingen over de opvatting dat de economie van de Caribië een export-eoconomie is, die noodzakelijk met zich medebrengt de grote concentraties van bezit; en zo moet het ogenblik komen van uitspraak tussen de politiek van export en het welzijn van de bevolking.

Pater Foyaca van Cuba zegt dan, dat Latifundium relatief is, daar een latifundium van bananen bijvoorbeeld onbeduidend is tegenover latifundium van suikerriet. Wij moeten ons best doen om onze landen te industrialiseren, maar de nieuwe industrieën aanmoedigen, zelfs als het probleem oprijst, dat de tegenwoordige staat van het internationale recht het succes van de economische empresa van de kleine landen niet garandeert.

let enige andere opmerkingen en consideraties over dit onderwerp eindigde de vergadering van 6 Februari, gehouden door de Eerste Sociale Week van de Caribië.

ARUBA

EXCURSIE UIT ARUBA.

Enige tijd geleden berichtten wij, dat het plan bestond om een excursie uit Aruba naar Suriname te organiseren, waarbij een voetbalelftal van Surinamers aldaar en de bekende band van Speer zouden meekomen.

Deze plannen beginnen thans vastere vormen aan te nemen. Het gezelschap vertrekt waarschijnlijk op 22 of 23 Augustus van Aruba en blijft hier twee weken. Er wordt op een 100-tal deelnemers gerekend.

Uit Aruba schrijft men ons verder, dat alle voetballende Surinamers aldaar verenigd zijn in „Voorwaarts".

Het bestuur bestaat uit: H. M. N. Nassy, voorzitter, J. H. Leysner, onder-voorzitter, A. M. Brunings, secretaris H. L. van Bochove, 2de secretaris J. d'Agular, penningmeester A. Sjaw A Kian, commissaris.

Er is ook een technische commissie bestaande uit: Hans Nahar (captain), W. Echteld en R. Hedges Abrahamsz.

(„Suriname").

NIEUWS VAN OVERAL

LAKE SUCCESS.

Uit Lake Success wordt door den AP-correspondent Mex Harrelson gemeld, dat men weer een nieuwe openlijke ruzie te zien krijgt tussen Gromyko en Austin, daar Rusland eist, dat men eerst de controle van de atomaire wapenen zal regelen.

In zijn verslag aan de journalisten liet Gromyko uitkomen, dat het misschien niet zal komen tot een veto tegen de plannen van de Noordamerikanen, doch hij stond nog op het standpunt, dat hij 19 Juni jl. reeds innam (Lake Success, (AP) 14.2).

De Heer en Mevrouw

A. KLEIN — VYGENBOOM

geven met vreugde kennis van de geboorte van hun zoon

E D D Y.

San Pedro Hospitaal

Aruba, 11 Febr. 1947.

GETROUWD:

C. A VIS en A. S. FRIGERIO

Mergrietstraat - Oranje Stad

Aruba. 12—2—'47.

OP MAANDAGAVOND, 17 FEBRUARI TE 8 UUR

in het

THEATER BRION:

Belangrijke voordracht van den

Hon. DR. ELIHU STONE

over:

„DE NOODTOESTAND DER EUROPEESCHE JODEN"

toegelicht door nieuwe film in Technocoleur.

De Curacaosche Palestina Opbouw-Vereeniging noodigt alle belangstellenden uit deze bijeenkomst bij te wonen!

2—1

Gisteren overleed na voorzien te zijn van de laatste H. H. Sacramenten onze geliefde man en vader

De Heer Herman Ambrosio Fraai

in den ouderdom van 49 jaar

De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag om 4.45 u

Sterfhuis: „Villa Clara" Seranostraat 23.

Mevr. Virginia Fraai,
dochter en familie.

Reclassering en Kinderbescherming op Curacao

Zoals reeds kort geleden in de dagbladpers is aangekondigd, is op 16 Januari van dit jaar opgericht de „Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao". Het werk dat de Stichting beoogt is echter van zodanige betekenis en grote omvang, dat er meer woorden voor nodig zijn om een indruk te geven van haar streven. Op verzoek van het Bestuur ben ik gaarne bereid om een uiteenzetting te geven van haar doelstellingen en van de wijze waarop zij zich voorstelt deze te verwezenlijken.

Wat beoogt de „Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao"? Men zou op deze vraag kunnen antwoorden: hetzelfde wat het „Nederlands Genootschap tot Reclassering" en de Pro Juventute-verenigingen in Nederland beogen.

Reclassering.

Het „Nederlands Genootschap tot Reclassering" bestaat reeds 124 jaar. In 1823 is het nl. opgericht onder de naam „Nederlands Genootschap tot Zedelijke Verbetering der Gevangenen". Aanvankelijk was het doel de gevangenen door godsdienst en andere middelen op te heffen van hun val en te wapenen tegen herhaling van strafbare feiten. Daartoe diende het bezoeken der gevangenen. Dit leidde langzamerhand tot het feitelijke reclasseren; het wederom terugplaatsen in de maatschappij. Men ging met den gevangene spreken over zijn toekomst, over zijn terugkeer in gezin en maatschappij, over de mogelijkheden van broodwinning enz. Zo kwam men tot de voorbereiding van zijn reclassering.

Eenmaal uit de gevangenis ontslagen, komt hij dan niet „op de keien te staan", niet wetende waarheen zich te wenden, hoe aan werk te komen met het gevaar weer terug te vallen tot zonde en misdrijf, maar wordt hij opgevangen door de „reclassering", die zijn terugkeer tijdens zijn gevangenschap reeds heeft voorbereid, intussen een werkkring voor hem gezocht en vaak gevonden heeft en hem zonodig ook voorziet van werkkleding, gereedschappen en niet zelden van een geldbedrag om de noodzakelijke uitgaven in de eerste tijd na zijn invrijheidsstelling te bekostigen.

Verder wordt tijdens de gevangenschap veelal getracht een voorwaardelijke invrijheidsstelling (V.I.) voor te bereiden. Deze wordt al of niet verleend na een door een reclasseringsinstelling uitgebracht rapport. Wordt de V.I. verleend, dan geschiedt deze vooreen proefheid en met toezicht op de naleving van de voorwaarden.

Tot zover betreffen de besproken bemoeiïngen het gevangeniswezen.

Van de laatste tijd is echter de bemoeiïng van de reclasseringsinstellingen met de strafrechtspraak in de vorm van voorlichting van den rechter omtrent de persoonlijkheid van den verdachte, zijn karakter, zijn verleden, zijn persoonlijke omstandigheden e.d. Onofficieel begonnen is deze bemoeiïng gebleken den rechter een zo nuttige hulp te bieden bij de beoordeling van de verdachten, dat men deze voorlichting als een onmisbaar element in de strafrechtspraak is gaan erkennen. Het reclasseringsrapport is voor den rechter vaak een zeer bruikbare maatstaf voor het bepalen van de strafmaat, voor de aard van de op te leggen straf.

En hiermede zijn we gekomen tot het instituut van de Voorwaardelijke Veroordeling (VV): er wordt wel een vrijheidsstraf opgelegd, doch in het vonnis wordt tegelijkertijd bepaald, dat deze niet zal worden tenuitvoergelegd, zolang de veroordeelde zich gedurende een zekere proeftijd zal houden aan bepaalde voorwaarden, en hij zich stelt onder toezicht van een reclasseringsinstelling, die het patronaat gedurende de proeftijd over hem oefent.

De patroon ziet dan toe, dat de voorwaarden worden nageleefd en staat den onder toezicht gestelde in zijn moeilijkheden met zijn raad en zonodig met maatschappelijke hulp bij. De voorwaardelijke veroordeling is een straf, die in de eerste plaats overwogen wordt in gevallen, waarin de verdachte voor het eerst met de justitie in aanraking komt een blanco strafregister heeft en geen ongunstige of liever positief uitgedrukt een gunstig verleden.

Nodig is echter, dat de rechter beschikt over een instantie, waaraan hij met een zeker vertrouwen het benodigde toezicht kan overlaten.

In Nederland, waar het reclasseringswezen aanvankelijk geheel aan particulieren was overgelaten, is de overheid dit werk sedert 1910 (Reclasseringsregeling K.B. 24 December 1910 Stbl. 374) gaan steunen en regelen.

Van staatswege wordt subsidie verleend, doch tevens staat daarmede het reclasseringswerk van de diverse instellingen onder Rijksinspectie. Zo is de reclassering uitgegroeid tot een geweldige organisatie, geregeld bij de wet, maar toch geoefend door particuliere instellingen, waardoor men van de toewijding en liefde aan het particulier initiatief eigen, bleef verzekerd. De rechter in Nederland heeft dus een uitstekend apparaat tot zijn beschikking om daaraan het toezicht over voorwaardelijk veroordeelden te kunnen toevertrouwen.

Intussen vond men de naam van het „Nederlands Genootschap tot Zedelijke Verbetering der Gevangenen" niet meer beantwoorden aan zijn in de loop der jaren totaal gewijzigde doelstelling en werkwijze. In de zomer van het vorig jaar is de oude naam, die de instelling 123 jaar lang met ere gedragen heeft, veranderd in „Nederlands Genootschap tot Reclassering".

Hoe is het in Curaçao?

Behoudens het bezoek aan de gevangenen en enkele op zichzelf staande gevallen van hulp na de invrijheidstelling, bemerkt men hier niets van enige bemoeienis, die op reclasseringsarbeid lijkt. Bij uitzondering kan eens een voorwaardelijke veroordeling worden uitgesproken, bv. bij een licht vergrijp en bereidheid van den werkgever den veroordeelde in dienst te houden. In de regel ontbreekt den rechter een beeld van de persoonlijkheid van den verdachte, van zijn verleden, van zijn gedragingen in de familiekring en daarbuiten in zijn verhouding tot vrienden, kennissen, collega's, ondergeschikten, supérieuren, werkgevers, allemaal gegevens, die door een reclasseringsrapport zouden kunnen worden verstrekt.

Er bestond hier echter geen reclasseringsinstelling, die den rechter van voorlichting kon indienen en een rapport uitbracht omtrent de persoon van den verdachte en eventueel het toezicht op zich kon nemen bij een voorwaardelijke veroordeling. En op diezelfde grond kan ook geen voorwaardelijke invrijheidsstelling worden verleend.

Dit is een zeer grote leemte in de rechtspraak. Het oordeel van den rechter kan hierdoor slechts gebaseerd zijn op wat hem uit het strafdossier, het verhoor van een verdachte of beklaagde en de getuigen ter terechtzitting blijkt. Van enige gefundeerde waardering van de persoonlijkheid van den beklaagde kan geen sprake zijn. En in de zeldzame gevallen, dat de rechter meent een inzicht in de persoonlijkheid van den beklaagde verkregen te hebben, is er geen toezicht mogelijk, wanneer hij tot een voorwaardelijke veroordeling zou willen komen.

Het grote maatschappelijke nadeel van deze leemte voor de gemeenschap van Curaçao kan het beste worden geschat, wanneer men de voordelen kent, welke de brede opzet van het reclasseringswerk met de moderne uitbouw van reclasseringsrapporten en patronaat bij voorwaardelijke veroordeling (invrijheidsstelling) de Nederlandse gemeenschap brengen. Door de voorwaardelijke veroordeling met toezicht, die op grote schaal kan worden toegepast, wordt het terugvallen tot misdrijf, de recidive, vaak voorkomen. Men wint een belangrijk contingent bruikbare, nuttige burgers terug, die anders zouden voortgaan de maatschappij door hun misdrijven te benadelen en tot schade en op kosten van de gemeenschap tenslotte weer terecht komen in overvolle gevangenissen, die steeds opnieuw moeten worden uitgebreid of bijgebouwd.

Naast deze maatschappelijke nadelen, waarvan in cijfers de schade niet te begroten is (pogingen daartoe kwamen met astronomische getallen voor de dag) staat het persoonlijk onrecht, dat men den verdachte aandoet, wien de kans op zedelijke verbetering, op weer terecht komen in de maatschappij, reclassering dus, is ontnomen.

Dit alles werd in de laatste jaren op Curaçao gevoeld, doch men kon er niet in slagen een georganiseerde instantie te scheppen, die het reclasseringswerk op de hierboven geschetste brede moderne basis kon ter hand nemen!

Thans is het gelukt te komen tot de oprichting van de lang gewenste organisatie. Personen met liefde voor het welzijn van de gemeenschap in het algemeen en van die van Curaçao in het biezonder, hebben elkaar gevonden en hebben binnen een korte tijd de basis daarvoor gelegd door oprichting van de „**Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao.**"

Het belangrijke in de opzet van deze reclasseringsinstelling is, dat zij alle gezindten en bevolkingsgroepen van Curaçao wil omvatten. Dit komt niet alleen tot uitting in haar statuten, doch vooral ook in de formatie van haar bestuur.

Kinderbescherming.

Ofschoon de Kinderbescherming in vele opzichten verschilt van de reclassering van volwassenen, hebben de oprichters van de Stichting gemeend deze beide takken van sociaal werk, voorlopig althans, in één organisatie te moeten onderbrengen. De ontwikkeling was in Nederland ook zo, dat het „Genootschap" zich behalve met volwassen aanvankelijk ook met jeugdigen bezighield. Later kwamen de Pro Juventute verenigingen, die de jeugdigen aan zich trokken. Ondanks de verschillen in bemoeienissen hebben de beide takken echter voldoende punten van overeenkomst om onder één dak te worden ondergebracht. En dit is hier dan ook geschied.

De overeenkomst bestaat hier in, dat ook voor de kinderrechtspraak rapporten nodig zijn tot voorlichting van den rechter en toezicht in geval van een voorwaardelijke veroordeling.

Echter bestaat de Kinderbescherming niet zozeer in reclasseren als wel in bestrijding van de criminaliteit, het streven naar voorkoming daarvan. Kinderbescherming bestaat voor een groot deel uit kinderopvoeding.

Van grote betekenis is daarom het instituut van de gezinsvoogdij, dat in 1921 werd ingevoerd. De Kinderrechter kan minderjarigen, die zodanig opgroeien, dat zij met lichamelijke en/of zedelijke ondergang worden bedreigd, onder toezicht stellen. Hij benoemt dan een gezinsvoogd, die met dat toezicht wordt belast. Het kind blijft in het gezin, dat onder de controle komt van den gezinsvoogd. De ouders hebben zich te houden aan de instructies, die de gezinsvoogd hun t.a.v. het betreffende kind geeft.

Dat de gezinsvoogdij in de eerste plaats het karakter van opvoeding heeft blijkt hieruit, dat de onder toezichtstelling niet wordt bevolen als straf, doch als maatregel tot veiligstelling van het kind ten aanzien van zijn opvoeding. Het gevaar kan liggen bij het kind zelf, welks gedrag, correctie behoeft, doch ook bij de ouders of één der ouders, die bv. een slechte invloed op het kind oefenen, en niet zelden bij het kind en de ouders.

Om de gezinsvoogdij te kunnen toepassen zijn echter gezinsvoogden nodig. In Nederland hebben deze zich op initiatief van de Kinderrechter verenigt naar de verschillende gezindten, en zich ter beschikking van den Kinderrechter gesteld. De arbeid van Pro Juventute is voor een groot deel gewijd aan de gezinsvoogdij, dat in een betrekkelijk korte tijd een zeer belangrijk onderdeel van de Kinderbescherming is geworden en een leeuwenaandeel heeft in de bestrijding en voorkoming van de jeugdcriminaliteit.

Hier, op Curaçao, voorziet de wet wel in de gezinsvoogdij (een Kinderrechter is hier nog niet), doch wordt deze naar mijn weten nooit toegepast. Dit zou ook niet mogelijk zijn, omdat er den rechter een gezinsvoogden ter beschikking zijn gesteld, zoals wel in Nederland door de verschillende verenigingen van gezinsvoogden.

De pas opgerichte Stichting heeft zich mede ten doel gesteld zorg te dragen voor de opleiding van gezinsvoogden, die ter beschikking van den rechter zullen staan. Hierdoor zal de gezinsvoogdij niet meer een dode letter in de wet zijn, doch een levend instituut worden, dat veel goeds zal kunnen verrichten ter sanering van de Curaçaose jeugd. Wanneer het middel van de gezinsvoogdij niet zal kunnen baten, omdat het geval te ernstig is, zal kunnen worden overgegaan tot plaatsing van het kind in een ander gezin (gezinsverpleging) of in een gesticht gestichtsverpleging).

Op Curaçao zijn reeds dergelijke inrichtingen (bv. Scherpenheuvel), waarvan men voorlopig hoopt gebruik te kunnen maken, indien zulks nodig mocht blijken. De Stichting staat zelf nog te veel in de kinderschoenen om nu reeds te gaan denken aan eigen tehuizen voor de bedreigde jeugd.

Het gebied van de Kinderbescherming is nog veel ruimer. Wij vermelden slechts de „voogdijkinderen", die wegensverwaarlozing aan de ouders onttrokken zijn (door hun ontzetting of ontheffing uit de ouderlijke macht).

Verder zijn er de kinderen die, wegens het plegen van enig misdrijf ter beschikking van de regering zijn gesteld, d.w.z. daarmee aan de ouders onttrokken worden en van Rijkswege worden opgevoed. Ook op dit gebied zijn de Pro Juventute verenigingen werkzaam.

Met het bovenstaande is slechts in korte trekken een schets gegeven van het reclasseringswerk en het werk der Kinderbescherming, dat de nieuwe „Stichting" zich heeft voorgesteld ter hand te nemen. Het spreekt vanzelf, dat een werk van zo grote omvang moet groeien. Er zal hard gearbeid moeten worden, vooral omdat hier het terrein nog grotendeels braak ligt.

Het zal iedereen echter duidelijk zijn, dat het bestuur van de Stichting niet bij machte is om de veelzijdige taak, welke de Stichting zich als doel heeft gesteld, alleen ten uitvoer te brengen en dat het slechts leiding kan geven en rekent op de medewerking van de velen, die geacht worden belangstelling voor dit niet alleen mooie maar vooral maatschappelijk noodzakelijk streven te hebben. Deze medewerking zal in de eerste plaats moeten bestaan in een werkelijke, in de bereidverklaring om een patronaat, een functie als gezinsvoogd te aanvaarden. Maar daarnaast is ook financiele steun noodzakelijk. Uit het voorgaande blijkt voldoende, dat voor het veelomvattende werk van de Stichting veel geld nodig is.

De eerste in dit gebiedsdeel, Zijne Excellentie de Gouverneur, heeft op verzoek van de oprichters het Beschermheerschap van de nieuwe Stichting gaarne aanvaard, daarbij te kennen gevend, dat Hij haar streven van grote betekenis achtte en dat dit de volle belangstelling van Zijne Excellentie had. Een betere aanbeveling kan de nieuwe Stichting niet verlangen. Met vertrouwen ziet het bestuur dan ook haar entrée bij de Curaçaose bevolking van welke gezindte, richting of bevolkingsgroep ook, tegemoet.

Willemstad, Curaçao, 27 Jan. '47.

Mr. D.S. Jessurun Cardoze.

HET BESTUUR IS ALDUS SAMENGESTELD.

Pater Ph. H. Offermans — voorzitter, Rabbijn I. Jessurun Cardozo — ondervoorzitter, Mej. Adelpha M. Capello — secretaresse, Luis A. J. de Lannoy — penningmeester, Ds. C. Th. Steenstra, Dr. H. M. Waszink, S.A.L.Ma duro.

De Raad van Advies bestaat uit de leden:

De Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie Dr. C. Suthoff; De President van het Hof van Justitie Mr. F.A. Jas; De Rechter Commissaris Mr. L.A. Weeber; de Heer J. Noorduyn — Directeur C.P.I.M.; Frater Odolfinus — Directeur „Scherpenheuvel"; Dr. W. Goslinga — Hoofd v/h Departement Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen; de heer F.H. M. Karner — Voorzitter van de „Curacaose Vereniging voor de Handel".

Raadsman van het Bestuur: Mr. D.S. Jessurun Cardozo.

Wat dacht de Kamer in 1935 ?

II

Uitbreiding van de bestuurs - bevoegdheden van den Gouverneur.

Met het voorstel, de benoeming door de Kroon van den Procureur-Generaal en den Administrateur van Financiën te doen vervallen, verklaarden verscheidene leden zich zeer wel te kunnen verenigen. De genoemde hoofdambtenaren staan tot den Gouverneur in dezelfde verhouding als de andere departementshootden. Van een zelfstandig financieel beleid van den Administrateur van Financiën, als de bestaande artikelen 146 van het Surinaamse en 167 van het Curaçaose Regeringsreglement veronderstellen, is heden ten dage geen sprake meer. Bovendien zijn de middelen voor communicatie met het moederland tegenwoordig van die aard, dat aan het in stand houden van een van den Gouverneur onafhankelijke positie voor geen enkelen functionaris behoefte bestaat.

Evenzeer achtten deze leden het juist gezien en in overeenstemming met de strekking dezer ontwerpen, dat de bevoegdheid tot aanwijzing van den voorzitter en van de benoemde leden der Staten in handen van den Gouverneur wordt gelegd, ook voor Curaçao, welks vertegenwoordigend College tot dusver geheel door den Koning werd benoemd.

Andere leden waren voorshands van de wenselijkheid van het overbrengen van de benoeming van den Procureur-Generaal en den Administrateur van Financiën van de Kroon naar den Gouverneur niet overtuigd. Zij waren van oordeel, dat er voor hen, die de opvatting huldigen, dat het algemeen beleid in beginsel door den Koning wordt geoefend, alle reden is, een wijziging als de hierbedoelde niet te aanvaarden, als daarvoor geen sterker argumenten worden bijgebracht dan in de Memorie van Toelichting geschiedt, waar de Regering verklaart, dat voor de handhaving van de Koninklijke benoeming geen sprekend motief meer is aan te voeren. In het biezonder wat den Procureur-Generaal betreft — te wiens aanzien in de ontwerpen van het advies der Commissie-Staal is afgeweken —, zouden de hierbedoelde leden zich slechts dan met het voorstel der Regering kunnen verenigen, indien zij de verklaring, dat een sprekend motief voor de handhaving van de bestaande toestand niet meer aanwezig is, door de aanduiding van een sprekend motief voor de ontworpen afwijking van die toestand zou weten te vervangen.

Inperking van de bevoegdheden van het Opperbestuur op wetgevend gebied.

Met de inperking van de bevoegdheden van het Opperbestuur op wetgevend gebied en het overnemen te dezer zake voor Suriname en Curaçao van de voor Nederlands-Indië geldende regeling — naar werd opgemerkt, een der belangrijkste hervormingen als gevolg van de Grondwetsherziening van 1922 — betuigden vele leden hun instemming. Met name spraken deze leden er hun voldoening over uit, dat de bepaling zal vervallen, welke het mogelijk maakt, dat elk onderwerp, waarin bij koloniale verordening is of kan worden voorzien, bij Koninklijk besluit kan worden geregeld. Met de Regering waren zij van oordeel, dat de algemene bevoegdheid onderwerpen als de hierbedoelde tot zaak van Rijkszorg te maken, evenals die tot vernietiging van vastgestelde verordeningen, aan den hoogsten wetgever moet worden voorbehouden. Met het behoud van de bevoegdheid tot regeling bij algemene maatregel van bestuur van onderwerpen, welke tot de defensie of het buitenlands beleid behoren óf waaromtrent een conflict tussen Staten en Gouverneur bestaat, konden zij zich verenigen.

Intussen bestond, wat de eerste twee der hiergenoemde groepen van onderwerpen betreft, bij verscheidene leden bezwaar tegen de omstandigheid, dat de regeling daarvan bij algemene maatregel van bestuur facultatief wordt gesteld en niet imperatief gelijk in de Indische Staatregeling het geval is. Op bladzijde 8 der Memorie van Toelichting deelt de Regering mede, dat de desbetreffende bepaling (art. 46 bis) mutatis mutandis aan de Indische Staatsregeling is ontleend. Zij verzuimt daarbij echter aan te geven, waarom de essentiële afwijking van artikel 91 dier Staatsregeling nodig was, welke aan artikel 46 bis der ontwerpen een facultatief karakter gaf. Onder verwijzing naar de argumentatie, welke er toe geleid heeft, dat het overeenkomstige voorschrift der Indische Staatsregeling destijds bij amendement van een facultatief in een imperatief werd omgezet, drongen deze leden er aan op, dat ook voorzover het de West-Indische gebiedsdelen betreft aan de hierbedoelde bepaling alsnog een imperatief karakter zal worden gegeven.

Andere leden waren van mening, dat op grond van in de practijk gebleken moeilijkheden aan de thans weder voorgestelde facultatieve bepaling de voorkeur moet worden gegeven. Weliswaar zal in gevallen, waarin bij algemene maatregel van bestuur in onderwerpen als de hierbedoelde is voorzien, het geven van voorschriften ter uitvoering der desbetreffende regelingen bij wet of algemene maatregel van bestuur kunnen worden overgelaten aan een landsverordening of een besluit van den Gouverneur; dit waarborgt echter niet voldoende de mogelijkheid van het met de vereiste spoed tot stand brengen van zodanige uitvoeringsvoorschriften. Vooral met betrekking tot verdragen en overeenkomsten van handelspolitieke aard kan zulks tot niet onbelangrijke bezwaren aanleiding geven.

Het vervallen van de bepaling, dat verordeningen, door den Gouverneur vastgesteld na verkregen goedkeuring van het vertegenwoordigend lichaam, niet mogen worden afgekondigd voordat de mededeling is ontvangen, dat niet tot vernietiging zal worden overgegaan, vond algemeen instemming. Zo ook het voorschrift, dat de Staten gehoord zullen worden over ontwerpen van algemene maatregelen van bestuur en van wetten, welke uitsluitend of in belangrijke mate de overzeese gebiedsdelen betreffen.

Eveneens stemden vele leden in met het vervallen van het voorschrift, dat bepalingen, waardoor de toelating in Suriname en Curaçao van in Nederland gedrukte stukken belemmerd wordt, bekrachtiging door de wet behoeven.

Verhouding tussen Gouverneur en Staten ten aanzien van wetgeving.

Tegen het overnemen in de onderhavige ontwerpen van de zgn. lange en korte conflictenregelingen, welke de Indische Staatsregeling kent, bestond bij verscheidene leden ernstig bezwaar. Deze leden wezen er op, hoe destijds het tot stand komen van die regelingen voor Nederlands-Indië allerminst zonder verzet van de Volksraad heeft plaats gehad. Dat College meende, dat, wilden haar beslissingen niet aan betekenis inboeten, de oplossing van tussen Landvoogd en vertegenwoordigend lichaam gerezen conflicten niet behoorde plaats te hebben door de Kroon, doch door den wetgever. Het gaf aan die mening o.m. uiting door de aanvaarding van een amendement-Van Gennep c.s., dat tot de invoering van het laatstbedoelde stelsel strekte. De Regering nam dat amendement echter niet over; de beslissing door de Kroon werd gehandhaafd en door de Staten-Generaal aanvaard. De practijk heeft geleerd, dat de aldus tot stand gekomen regeling geen bevrediging schenkt. Te minder is dit het geval, wijl de lange conflictenregeling slechts enkele keren is toegepast en van de korte veel meer gebruik wordt gemaakt dan wenselijk is en, gezien de nu eenmaal bestaande wettelijke bepalingen, gerechtvaardigd kan worden geacht. Ook in Suriname en Curaçao is tegen den hier gekozen vorm van oplossing van gerezen conflicten bedenking geopperd. Ook daar vreesde men van deze regeling een vermindering van de betekenis van het vertegenwoordigend lichaam. In de Memorie van Toelichting wordt medegedeeld, dat om aan dit bezwaar tegemoet te komen het horen van de Raad van Bestuur is voorgeschreven. Het ligt echter voor de hand, dat deze aanvulling weinig reëele betekenis kan hebben. De Commissie-Staal achtte invoering voor de West-Indische gebiedsdelen van de voor Nederlands-Indië geldende conflictenregeling evenmin gewenst. Op grond van een en ander gaven de leden, hier aan het woord, als hun oordeel te kennen, dat het aanbeveling verdient, de in de artikelen 100 bis en 100 ter der Surinaamse en in de artikelen 92 bis en 92 ter der Curaçaose Staatsregeling neergelegde wijze van oplossing van tussen Landvoogd en Staten gerezen conflicten te vervangen door een zodanige, waarbij die oplossing in handen van den wetgever wordt gelegd. Naar zij meenden, zou zulks ook het gunstige gevolg hebben, dat het aantal conflicten aanzienlijk zal verminderen.

Mochten tegen een wijziging als de door hen bedoelde onoverkomelijke bezwaren blijken te bestaan, dan zouden de hierbedoelde leden gaarne zien, dat werd bepaald, dat, indien de Gouverneur op eigen gezag en verantwoordelijkheid een landsverordening vaststelt op grond van de aanwezigheid van dringende omstandigheden, welke een onverwijlde voorziening vorderen, die verordening binnen een bepaalde termijn, bijv. van 3 maanden door de Staten moet zijn goedgekeurd en bij gebreke van zodanige goedkeuring na afloop van die termijn ophoudt te gelden. Het opnemen van zulk een bepaling zou in elk geval aan het ernstigste bezwaar tegen de voorgestelde regeling enigszins tegemoet komen.

Tegenover deze beschouwingen merkten verscheidene andere leden op, dat de gewraakte regeling voor Nederlands-Indië juist zeer goed heeft gewerkt. Het inschakelen van de wetgevende macht in Nederland zou in de meeste gevallen, waarin de conflictenregeling moest worden toegepast, te tijdrovend en onnodig gewichtig zijn geweest. Naar de mening dezer leden is in elk geval ook voor Suriname en Curaçao de korte conflictenregeling, zoals die is voorgesteld, onmisbaar, wijl de Gouverneur toch op eigen gezag moet kunnen handelen, als de Staten niet in de vereiste mate medewerken en een spoedige voorziening noodzakelijk is.

Andere leden, die zich bij dit oordeel in het algemeen aansloten, konden evenwel niet geheel instemmen met de zienswijze, dat het conflictenstelsel voor Nederlands-Indië goed gewerkt heeft. Met de hierboven in de eerste plaats aan het woord zijnde leden waren zij van mening, dat tot dusver de korte conflictenregeling vaker is toegepast dan nodig en gewenst schijnt. In verband daarmede zou het, naar zij meenden, aanbeveling verdienen in de onderhavige ontwerpen uitdrukkelijk vast te leggen, dat de lange conflictenregeling de normale is en dat van de korte slechts in noodgevallen gebruik mag worden gemaakt. Daarbij zou het dan gewenst zijn, dat de laatstgenoemde gevallen nauwkeurig in de wet werden omschreven.

Tegenover de in de laatste plaats geuite wens werd opgemerkt, dat een omschrijving als de bedoelde vooreerst niet mogelijk zou zijn en bovendien ook niet gewenst, wijl er toch steeds voor den Gouverneur enige vrijheid zal moeten overblijven om in buitengewone omstandigheden naar bevind van zaken te handelen.

De in de bovengenoemde artikelen der ontwerpen te constateren en op de bladzijden 4 of der Memorie van Toelichting verdedigde afwijkingen van de voor Nederlands-Indië in dit opzicht geldende bepalingen achtten verscheidene leden niet gewenst. Weliswaar zijn deze van ondergeschikte aard. Ook hier schijnt echter uniformiteit voor Oost- en West-Indië geboden.

Andere leden daarentegen, die de genoemde afwijkingen met de Regering als verbeteringen beschouwden, konden zich daarmede op die grond zeer wel verenigen. Naar zij opmerkten, behoeft de ook door hen gewenste uniformiteit voor Oost- en West-Indië niet uit te sluiten, dat in de ontwerpen aanvullende verbeteringen worden opgenomen.